

הסוּטְרָה שֶׁל הַנְּעֻת גִּלְגַּל הַדְּהַרְמָה

תְּרַגּוּם לְעֵבְרִית: שִׁי שׁוּוֹרֶץ

כך שמעתי. בפעם אחת הנעלה¹ שהה בִּנְרָאֲנָסִי, בחורשת הצבאים אשר באיסיפטנה. שם פנה הנעלה אל קבוצת חמשת הנזירים בדברים הבאים: בהיקהו², על היוצא מחי בית לא לעסוק בשני קיצונים אלו. מהם השניים? ישנה הכמיהה והדבקות בחיפוש אחר הנאות חושים, שהן נחותות, נמוכות, המוניות, לא נאצלות וחסרות מטרה. וישנה הכמיהה והדבקות בעינויים עצמיים, שהן מכאיבות, לא נאצלות וחסרות מטרה.

בהימנע משני קיצונים אלו הטטהאגטה³ השיג הבנה עמוקה של דרך האמצע אשר פוקחת עיניים, מביאה ידיעה, ומובילה לשלווה, לידיעה ישירה, להתעוררות, לניבאנה.⁴

ומהי דרך אמצע זו? זוהי הדרך הנאצלת בעלת שמונה הפאות, כלומר: השקפה נכונה, כוונה נכונה, אמירה נכונה, פעולה נכונה, דרך חיים נכונה, מאמץ נכון, ערנות נכונה, ריכוז נכון. בהיקהו, זוהי דרך האמצע שהושגה על-ידי הטטהאגטה אשר פוקחת עיניים, מביאה ידיעה, ומובילה לשלווה, לידיעה ישירה, להתעוררות, לניבאנה.

בהיקהו, זו אמת הנאצלים – סבל: להיוולד זה סבל, להזדקן זה סבל, לחלות זה סבל, למות זה סבל, עצב ומרירות, כאב, מועקה וייאוש הם סבל, להיות במגע עם השנוא זה סבל, להיות מופרד מהאהוב זה סבל, לא לקבל מה שרוצים זה סבל, ובקצרה, חמשת מרכיבי האחיזה הם סבל.

בהיקהו, זו אמת הנאצלים מקור הסבל: זוהי הכמיהה המובילה ללידה מחדש המלווה בתענוג ותאוה, שמוצאת הנאה פעם פה פעם שם. כלומר, כמיהה למאוויים חושיים, כמיהה לקיום, כמיהה לאי-קיום.

בהיקהו, זו אמת הנאצלים – קץ הסבל: זוהי ההיעלמות המוחלטת וחיילון של כמיהה זו, עזיבה ונטישה שלה, שחרור ממנה, ניתוק ממנה.

בהיקהו, זו אמת הנאצלים – הדרך המובילה לקץ הסבל: זוהי הדרך הנאצלת בעלת שמונה הפאות, כלומר: השקפה נכונה, כוונה נכונה, אמירה נכונה, פעולה נכונה, דרך חיים נכונה, מאמץ נכון, ערנות נכונה, ריכוז נכון.

'סבל כאמת הנאצלים': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'סבל כאמת הנאצלים, חייבת להיחקר במלואה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'סבל כאמת הנאצלים, נחקרה במלואה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

¹ הנעלה – זה הבודהה.

² זוהי פנייה לנזירים.

³ טטהאגטה – זה כינו לבודהה, "מי שהגיע לכך".

⁴ ניבאנה זה נירוונה בפאלי

⁵ זו האמת הנאצלת הראשונה של הסבל.

⁶ זו אמת הנאצלת השניה של מקור הסבל.

⁷ זו האמת הנאצלת השלישית של הקץ לסבל.

⁸ זו האמת הנאצלת הרביעית של הדרך המובילה לקץ הסבל.

'מקור הסבל כאמת הנאצלים הוא זה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'מקור הסבל כאמת הנאצלים חייב להינטש': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'מקור הסבל כאמת הנאצלים ננטש': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'קץ הסבל, כאמת הנאצלים, הוא זה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'קץ הסבל, כאמת הנאצלים, חייב להחיות': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'קץ הסבל, כאמת הנאצלים, נחווה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'הדרך המובילה לקץ הסבל, כאמת הנאצלים, היא זו': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'דרך זו המובילה לסיום הסבל, כאמת הנאצלים, חייבת להתממש': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

'דרך זו המובילה לסיום הסבל, כאמת נאצלת, התממשה': כך היתה ההתפקחות, הידיעה, התובנה, התגלית, האור שעלו בי בנוגע לדברים אשר לא נשמעו קודם.

בהיקהו, כל עוד ראייתי של ידיעת המציאות כפי שהיא באמת לא היתה מספיק ברורה ומזוככת בשנים-עשר אופנים – בשלושה היבטים של כל אחת מארבע אמיתות הנאצלים האלו, לא טענתי לגילוי העירות המלאה, שהיא הנעלה ביותר בכל העולם עם האלים, השדים והישויות השמימיות, עם הפרושים והברהמינים, עם המלכים ובני האדם האחרים. אך ברגע שראיתי של ידיעת המציאות כפי שהיא באמת, היתה מספיק ברורה ומזוככת בשנים-עשר אופנים – בשלושה היבטים של כל אחת מארבע אמיתות הנאצלים האלו, אז טענתי לגילוי העירות המלאה שהיא הנעלה ביותר בכל העולם עם האלים, השדים והישויות השמימיות, עם הפרושים והברהמינים, עם המלכים ובני האדם האחרים. הידיעה והראיה עלו בי כך: שחרור לבי לא ניתן לערעור. זוהי הלידה האחרונה. מעתה לא תהיה עוד לידה.

כך אמר הנעלה. חמשת הנזירים היו מרוצים ושמחים מדבריו.

כעת, בעת שנאמרו הדברים, הופיעה ברוחו של קונדנייה המכובד ראיית הדהמה המושלמת וחסרת הדופי: 'כל שנתון לבריאה, נתון לחידלון'.

משגלגל הדהמה הונע על-ידי הנעלה, בארץ האלים נשמעה הקריאה: 'בואראנאסי, בחורשת הצבאים אשר באיסיפטנה, גלגל הדהמה הבלתי ניתן להשוואה הונע על-ידי הנעלה, ולא יוכל להיעצר על-ידי נזיר או אל, מלאך מוות או כל יצור אלוהי גבוה או אחר בכל העולם'.

משנשמעה הקריאה בארץ האלים, בששת גני העדן של ספירות החושים העבירו כל האלים בתגובה את הקריאה למעלה עד שהגיעה למחוז האלוהות הגבוהה בספירת החומר הטהור. וברגע שהגיעה הקריאה לעולם האלוהות הגבוהה, כל עשרת אלפים רחבי העולם רעדו והזדעזעו ושקשקו ואור בלתי ניתן לשיעור העולה על טבע האלים עצמם נראה בכל העולם.

אז הנעלה אמר דברים אלו: 'באמת קונדנייה יודע! באמת קונדנייה יודע!'. וכך הנזיר המכובד קיבל את השם אנְיִיה קונדנייה – קונדנייה אשר יודע.